

маркетингове, кадрове. Методологічне, методичне та програмне забезпечення більшою мірою належать організаціям, які забезпечують сертифікацію системи якості, а не навчальному закладу.

Озерська З. В.

*Житлово-комунальний коледж Харківського національного університету
міського господарства імені О. М. Бекетова*

СТАРОДАВНІ ЗВИЧАЇ І ТРАДИЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЯК ЗАСІБ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ

Засобом екологічного виховання студентів є народні традиції, звичаї, норми поведінки. Дотримання традицій своїх предків – запорука збереження природи від знищення й екологічної кризи.

У період стародавньої історії у слов'ян відбувалася адаптація до дії законів природи через виробництво, мову, традиції, мораль, звичаї.

Основою релігії давніх слов'ян був культ природи. В їх уявленні все оточуюче було одухотворене, наділене магічною силою. Релігійні обряди справлялися якнайближче до таємничих сил природи: під дубом, на полі, біля криниць, в лісі, біля річок і озер. Опоетизовані у народній творчості верба, тополя, калина – надбання нашої історії. На пагорбі, на узліссі встановлювалися і язичницькі ідоли – боввани. Сама природа була і оселею, і частиною ества вищих сил. Український лісостеп, неповторні краєвиди були природними чинниками, які формували національний характер.

Пантеїзм вірувань сприяв відчуттю єдності з природою. Так виникли й дотепер зберегли високий естетизм стародавньої традиції гаївки, щедрівки, колядки, веснянки, обжинки і т. ін.. У ритуалі брали участь всі члени роду, для яких споглядання обряду було школою естетичного, морального виховання і уроком набуття природничих знань та суспільного досвіду. Потужні корені цієї школи проросли у природовідповідній господарській діяльності. Набожне ставлення до землі закарбувалось у висловлюваннях. Немало повір'їв у давнину виконували роль заборон і навчали берегти все живе. Заборони акумулювали природжений естетизм, гармонію з природою.

Омеляненко Г. М.

*Житлово-комунальний коледж Харківського національного університету
міського господарства імені О. М. Бекетова*

ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТА ЯК ДОРΟΣЛОЇ ЛЮДИНИ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Студентський період життя найяскравіший. Молодь виривається з сім'ї і намагається стати самостійною. Однак ця самостійність часом призводить до негативних наслідків: прогулів, комп'ютерної або алкогольної залежності,

навіть до відрахування. Щоб цього уникнути необхідно завчасно готувати студентів до самостійного дорослого життя, тому проблема виховання студентів дуже актуальна в наш час.

Виховання – це невід’ємна складова єдиного інтерактивного освітнього процесу у вузі, в якому досягнення позитивних результатів забезпечується зусиллями суспільства і викладачів, яким належить спрямовуюча роль, так і студента – із вирішальною роллю; в основі виховання лежить оволодіння знаннями нормативної культури і регуляція цими знаннями своєї діяльності з метою побудови своїх відносин з суспільством і з самим собою; вихованість студентів – це основа і засіб їх всебічної та гармонійної самореалізації.

Вихованню студентів, фактично дорослих людей, в сучасній педагогіці і психології ставляться не як до цілеспрямованого виховання особистості у відповідності до обраного ідеалу, в якому виражені вимоги суспільства, а як до створення умов для їх самореалізації.

Прихильники такого підходу спираються на положення гуманістичної психології, яка забороняє будь-який прямий вплив на особистість. Головне завдання виховання – розкрити перед вихованцем широке поле вибору, яке часто не відкривається самим підлітком, студентом через обмежений життєвий досвід і брак знань. Розкриваючи таке поле вибору, педагог не повинен та й не може приховувати свого ставлення до того чи іншого вибору. Самостійність студентів у освітньо-виховному процесі повинна бути розумно спрямована. Студентів слід переконувати в необхідності культурних виборів, допомагати їм і підтримувати їх в процесі освіти і виховання та пред’являти до них обґрунтовані вимоги.

Найважливіше завдання викладачів полягає в тому, щоб озброїти студентів усіма принципами і методами педагогіки вищої школи і допомогти їм стати вихователями для самих себе, тобто навчитися вчитися, навчитися виховувати самих себе. Якщо ця мета буде досягнута, то випускники вузів будуть здатними стати педагогами у своїй сім’ї та педагогами у своїй професійній діяльності.

Островський І. А.

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ВИХОВНОЇ РОБОТИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Вирішення проблем виховної роботи передбачає накопичення і мобілізацію необхідних ресурсів, що забезпечують ефективність перетворень. Викладацький та студентський колективи, з одного боку, мають суттєві відмінності у формуванні й функціонуванні, з іншого боку, є цілісною одиницею, що об’єктивно дозволяє казати про єдність кінцевої мети та заходів її досягнення. Корпоративний ресурс є не винятковим, але ключовим